

Rigsdagstidende.

1851.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 376.

Anden Session.

97de Møde.

Mandagen den 24de Februar.

(Fortf.)

Justitsministeren (fortsat): Forsaa vidt den ærede Interpellant har spurgt mig, om jeg veed, om det er Brug i Murerlauget, at Accorder ikke kunne afbrydes, saa tilstaaer jeg oprigtig, at jeg ikke har et saa udstrakt Kendskab til de Forhold, der bestaae i Murerlauget; det vedkommer ialtsald heller ikke mig ifølge min Stilling som Justitsminister. — Forsaavidt den ærede Forespørger endvidere directe har henvendt det Spørgsmaal til mig, om jeg ikke, da jeg jo har Myndtighed over Politimesteren, har Lov og Ret til at forlange de vedkommende Acter indsendte, svarer jeg: jo, jeg har Ret til at forlange Acterne indsendte, men jeg kan ikke med nogen Nytte forlange dem indsendte, forinden de ere sluttede. Forøvrigt kan jeg ikke Andet end beklage, at den ærede Forespørger ved Fremsettelsen af sin Interpellation har begaaet en Feilskrift ved at nævne Grundlovens § 88 istedet for dens § 85; han meente vel, at jeg da havde været nødsaget til at gaae vidtløftigere ind paa Forespørgselsens Besvarelse, men jeg mener, at jeg da kunde have fattet mig endnu langt kortere; thi det er ganske vist, at § 85, allerede saaledes som den er, uden nogen som helst yderligere forklarende Lov, har fuldkommen Kraft til at værne om den personlige Sikkerhed.

Mourier: Forsaavidt den ærede Interpellant har fremsat adskillige Bemærkninger med Hensyn til det af vedkommende Politiretsdommer afgivne Arrestdecret, skal jeg ikke indlade mig paa disse Bemærkninger; jeg troer ikke, at det vilde være en rigtig Taft, om jeg her indlod mig derpaa; thi det vil være det ærede Things Medlemmer bekjendt, og frem-

gaaer af selve Grundlovens § 85, at den af en Dommer affagte Kendselse, hvorved Arrest er decreteret, af Vedkommende alene kan indanses for højere Ret. Den Anke, som nogen af de Paagjældende kunde have at gøre over Arrestdecretet, maatte altsaa, i Medfør af Grundlovens § 85 og den 4de § af de Grundloven vedføjede midlertidige Bestemmelser, gjøres gjældende for den vedkommende højere Domstol, her Højesteret, hvilket ikke er skeet. For et andet Forum kan en saadan Anke ikke indbrages. Men den ærede Interpellant er tillige gaaet ind paa Fortolkningen deels af nogle Paragraffer i Grundloven og deels af flere andre Bestemmelser i den gjældende Lovgivning, navnlig i Forordningen om Haandværkslause i Kjøbenhavn af 21de Marts 1800, og han har derved fremsat adskillige Bemærkninger af en saadan Art, at de, skøndt vistnok ganske imod det ærede Medlems Hensigt, let kunne mistydes og mislede, og det turde derfor ikke være overskødigt, at der fra en anden Side her i Salen udtales en modsat, men derfor maaskee ikke mindre begrundet Anskuelse. Jeg troer, efter hvad der allerede er fremsagt, ikke at burde afholde mig derfra, ihvorvel jeg antager, at det havde været visseligere, at Sagen her slet ikke var bleven bragt paa Bane.

Det maa have været Things Medlemmer meget hjært af den høitagede Justitsministers Uttringer at erfare, at der ikke ved den omhandlede Leilighed af Murerlaugets Svende er gaaet frem med Trods, men at de tvertimod have udvist et beskedent Forhold (Sa!), et Forhold, som røber, at der i Grunden er en god Aånd mellem Laugets Svende. Men derfor er det dog muligt, at Svendene kunne have feilet. Den ærede Interpellant søgte nu vel at gjøre gjældende, at dette ikke